

Maximo, (dubium an quaesita morte,) auditos in funere ejus Marciae gemitus, semet incusantis, quod causa exitii marito fuisset. Utcumque se ea res habuit, vixdum ingressus Illyricum Tiberius, properis matris litteris accitur: neque satis compertum est, spirantem adhuc Augustum apud urbem Nolam, an exanimem repererit. Acribus namque custodiis domum et vias seperat Livia; laetique interdum nuntii vulgabantur, donec, provisus quae tempus monebat, simul excessisse Augustum, et rerum potiri Neronem, fama eadem tulit. Primum facinus novi principatus fuit, Postumi Agrippae caedes: quem ignarum inermumque, quamvis firmatus animo centurio, aegre confecit.

C. CORNELII TACITI

HISTORIARUM LIBER QUINTUS.

ARGUM. Titi in Judaeos urbemque sacram expeditio. Ea occasione, de Gentis origine, moribus, religione, urbisque ipsius opere et situ, accuratius et uberius dictum. (Tom. II.)

Cap. I. Ejusdem anni principio, Caesar Titus perdomandae Judaeae delectus a patre, et privatis utriusque rebus militia clarus, majore tum vi famaue agebat, certantibus provinciarum et exercituum studiis. Atque ipse, ut super fortunam crederetur, decorum se promptumque in armis ostendebat, comitate et alloquiis officia provocans: ac plerumque in opere, in agmine, gregario militi mixtus incorrupto ducis honore. Tres eum in Judaea legiones, quinta et decima et quintadecima, vetus Vespasiani miles, exceperere. Addidit e Syria duodecimam, et adductos Alexandria duoetvicesimanos tertianosque. Comitabantur viginti sociae cohortes, octo equitum alae: simul Agrippa Sohemusque, reges, et auxilia regis Antiochi,